

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204479
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:8719204479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: M. N. (predtým N.), nar. XX. marca XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX B., zastúpený JUDr. Máriou Didekovou, advokátkou so sídlom AK Zdravotnícka 2, 058 01 Poprad, IČO: 52 866 742, proti žalovanému: W. T., nar. XX. októbra XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 1.000,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 5C/10/2020-116 zo dňa 28. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré je mu žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 5C/10/2020-116 zo dňa 28. septembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť 1.000,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.000,-Eur od 10.09.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe inzerátu prejavil záujem o kúpu bytu, ktorý predával žalovaný v obci U., za tým účelom uzavreli dňa 21.08.2019 zmluvu o prevode vlastníctva bytu. Na základe bodu 7.1. písm. a) uvedenej zmluvy zaplatil žalobca žalovanému sumu 1.000,-Eur, prevodom na účet dňa 22.08.2019. Následne však medzi stranami došlo k jednaniam o obsahu zmluvných podmienok, v dôsledku čoho došlo k podpisu dvoch dodatkov, a to 22.08.2019 a dňa 23.08.2019. Nakoľko žalovaný porušil ustanovenie článku 8.5. zmluvy, žalobca od zmluvy odstúpil listom zo dňa 04.09.2019, ktorý žalovaný prevzal, čím došlo k zániku zmluvného vzťahu. V odstúpení žalobca vyzval žalovaného, aby mu vrátil dlžnú sumu v lehote 3 dní od doručenia odstúpenia, teda do 09.09.2019. Z uvedeného dôvodu je od 10.09.2019 žalovaný v omeškani s úhradou žalovanej sumy. O žalobe pôvodne rozhodol Okresný súd Poprad, ktorý vydal platobný rozkaz č.k. 17C/43/2019-24 zo dňa 19.12.2019. Z dôvodu podania odporu proti platobnému rozkazu žalovaným bol platobný rozkaz zrušený.

1.2. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok v celom rozsahu neuznal, žalobca nemal právo na vrátenie prvej časti kúpnej ceny, pretože v dohodnutom termíne nezaplatil druhú časť kúpnej ceny. Následkom nezaplatenia druhej časti kúpnej ceny bolo zmluvne dohodnuté, že prvá časť kúpnej ceny zostáva predávajúcemu. Nejde ani o bezdôvodné obohatenie. Prvá časť kúpnej ceny pripadla jemu ako predávajúcemu v súlade s ustanoveniami kúpnej zmluvy bod 7.1. písm. b), podľa ktorého sa kúpna zmluva nezaplatením druhej časti kúpnej ceny stáva neplatnou a prvá časť kúpnej ceny zostáva predávajúcemu. Kúpna zmluva sa stala neplatnou 30.08.2019 z dôvodu, že kupujúci nezaplatil druhú časť kúpnej ceny na účet predávajúceho v tomto termíne. Jednostranné odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2019 tak nemalo relevanciu, ukončenú a neplatnú zmluvu nemôže kupujúci jednostranne vypovedať po tom, čo sa stala neplatnou jeho vinou. Za dôvodnú nepovažoval ani ďalšiu argumentáciu žalobcu, a to že by vedome zamlčal záložné právo zriadené v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania na predávanú nehnuteľnosť, o tejto skutočnosti informoval kupujúceho a informoval aj realitnú kanceláriu JaRealitka, ktorá vypracovala kúpnu zmluvu s odkazom na list vlastníctva, kde bola ťarcha uvedená.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, oboznámil sa so žalobou, odporom voči platobnému rozkazu, písomnými vyjadreniami strán sporu, vylučol účastníkov konania, oboznámil sa so zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.08.2019, dodatkov k nej, listinou „Odstúpenie od zmluvy o prevode vlastníctva bytu“, s potvrdením o uskutočnení prevodu finančných prostriedkov. Zároveň vykonal dokazovanie listinou označenou ako „Ukončenie procesu uzatvorenia zmluvy o prevode vlastníctva bytu“, oboznámil sa s mailovou komunikáciou strán sporu, sms - komunikáciou strán sporu, vyjadrením k zmluve o prevode vlastníckeho práva spoločnosťou AŠ HAUS, ďalším návrhom zmluvy o prevode vlastníctva k bytu navrhutej žalobcom resp. žalovaným, výpisom Slovenskej sporiteľne, a. s., mailovou komunikáciou medzi JaRealitka a žalovaným. Aplikoval ustanovenia § 34, § 35 ods.1, § 36 ods.1, ods.2 druhá veta, ods.3, § 37 ods.1, § 39, § 46 ods.1, ods.2, § 48 ods.1, ods.2, § 44, § 451 ods.1, ods.2, § 457, § 588; pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenia § 255 ods.1, § 262 ods.1, ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

1.4 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami existoval záväzkový vzťah na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej dňa 21.08.2019, poukázal na sporné body 7.1. písm. a), bod 7.1. písm. b) článku VII. a bod 9.1. článku IX. vo vzťahu k zaplateniu prvej časti kúpnej ceny vo výške 1.000,-Eur, druhej časti kúpnej ceny vo výške 15.500,-Eur a vo vzťahu k právu na odstúpenie od zmluvy zo strany predávajúceho. Vo vzťahu k namietanej neurčitosti, resp. neplatnosti právneho úkonu poukázal na princíp preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou v súlade s nálezom Ústavného súdu I. ÚS 640/2014. Zdôraznil, že strany konania uzatvorili dvojstranný právny úkon, kúpnu zmluvu podľa Občianskeho zákonníka. V predmetnom právnom úkone dojednali všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy. Pokiaľ bod 7.1. článku VII. zmluvy ustanovoval povinnosť zaplatenia prvej časti kúpnej ceny 1.000,-Eur, tento považoval súd prvej inštancie za dostatočne určitý a zrozumiteľný. Porozumenie s obsahom zmluvy žalobca a žalovaný potvrdili vlastnoručnými podpismi na zmluve. Ak sa zmluvné strany v bode 9.5. článku IX. zmluvy dohodli, že v prípade, ak táto zmluva bude zrušená alebo zanikne iným spôsobom ako splnením, je predávajúci povinný prijať časť kúpnej ceny kupujúcemu vrátiť a to do 30 dní od zániku tejto zmluvy. Okresný súd gramatickým výkladom ustanovení kúpnej zmluvy v bode 7.1. písm. a) a písm. b) článku 7 ustálil, že vráteniu prijatej časti kúpnej ceny sa týka druhej časti kúpnej ceny vo výške 15.500,-Eur, a nie sumy 1.000,-Eur, v spojitosti s ktorou je uvedené, že ak nepríde k úhrade druhej časti kúpnej ceny v stanovený termín zo strany kupujúceho, prvá časť ostáva predávajúcemu; v prípade, ak druhá časť kúpnej ceny nebude pripísaná na bankový účet predávajúceho do 30.08.2019, zmluva sa ruší, je neplatná a prvá časť kúpnej ceny ostáva predávajúcemu. Okresný súd ustálil, že žalobca nesplnil podmienku úhrady druhej časti kúpnej ceny v zmluve jasne a určito stanovenom termíne, prvá časť kúpnej ceny tak ostala v súlade so zmluvným dojednaním žalovanému. K platnému odstúpeniu od zmluvy dňa 02.09.2019 došlo zo strany žalovaného, medzi účastníkmi kúpnej zmluvy možnosť odstúpenia od zmluvy pre neuhradenie kúpnej ceny do určite a zrozumiteľne stanoveného termínu bola dohodnutá. Nakoľko do termínu splatnosti druhej časti kúpnej ceny táto zaplatená nebola, žalovaný ako predávajúci mal právo odstúpenia od zmluvy a nevrátenia prvej časti kúpnej ceny. Na vrub platnosti zmluvy nemôže ísť skutočnosť, že žalobca podľa vyjadrenia aj jeho právneho zástupcu na pojednávaní zmluvu nepripravoval, neoboznamoval sa s ňou, nepripomienkoval ju, nezasahoval do nej; aj podľa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní bola zmluva riadne uzavretá.

1.5 Okresný súd poukázal na ustanovenie § 36 Občianskeho zákonníka, na všeobecné právne východiská vo vzťahu k podmienke, ktorou sú neznáme, budúce, možné, dovolené a zároveň neisté právne skutočnosti. Na základe gramatického výkladu súd dospel k záveru, že v danom prípade v bodoch 7.1. písm. a) a písm. b) článku VII. zmluvy ide o rozvázovaciú podmienku a skúmal, či zo strany žalovaného došlo k zámernému zmareniu splnenia dojednanej rozvázovacej podmienky, či žalovaný neprípustne neovplyvnil splnenie podmienky. V tomto smere mal okresný súd za preukázané, že došlo k zaplateniu prvej časti kúpnej ceny žalobcom bezhotovostným vkladom na účet žalovaného, následne došlo medzi stranami sporu ku komunikácii prostredníctvom mailu ohľadne návrhu na zmenu kúpnej zmluvy, ktorá začala na podnet žalobcu ohľadne návrhu zmeny jednotlivých odsekov a najmä spôsobu úhrady druhej časti kúpnej ceny. Okresný súd však zistil, že žalobca deň pred podpisom zmluvy a čestného prehlásenia dňa 21.08.2019 súhlasil s ich obsahom, namietal nesprávnosť dátumu narodenia a rodného čísla v preverovacom protokole, dňa 22.08.2019 doručoval mailom žalovanému prehlásenie k zmluve a oznámil mu prevod prvej časti kúpnej ceny v sume 1.000,-Eur. Následne boli zo strany žalovaného odosielané prehlásenie a dodatok, ďalší dodatok doručoval žalobca žalovanému, ktorý ho následne dňa 28.08. po porade s právnikom spochybnil a zdôraznil, že niektoré veci v ňom nemôžu obstať. Z komunikácie medzi stranami sporu formou mailu, ako aj SMS správ okresný súd ustálil, že iniciatíva uzatvorenia novej kúpnej zmluvy na základe doložených listinných dôkazov pochádzala od žalobcu, z jeho strany došlo k zámernému zmareniu splnenia rozvázovacej podmienky. Žalobca si musel byť vedomý na základe určitosti a zrozumiteľnosti zmluvných formulácií následkov nedodržania zmluvných dojednaní z jeho strany, nehovoriac o dôvode odstúpenia od zmluvy, ktorý sa v priebehu dokazovania preukázal ako nepravdivý. Argumentácia žalobcu, že v čase uzatvárania novej zmluvy medzi ním a žalovaným považoval túto za neplatnú, nemôže obstať. V tomto smere sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal žalobcom tvrdým uvedením nepravdivých informácií zo strany žalovaného, že k predmetnej nehnuteľnosti sa neviažu žiadne ťarchy; existencia týchto tiarch vyplýva z príslušného listu vlastníctva a informácia o záložnom práve bola obsiahnutá aj v listine označenej ako „Čestné prehlásenie: Dodatok k zmluve o predaji nehnuteľnosti LV č. XXX . v obci U., k.ú. U., zapísané na katastrálnom odbore Okresného úradu B.“ zo dňa 21.08.2019. Je tak zrejmé, že žalobca mal vedomosť aj napriek ním tvrdému o predmetnom záložnom práve k nehnuteľnosti, a to už dňa 21.08.2019. Vedomosť o existencii záložného práva potvrdil aj na pojednávaní.

1.6 Pokiaľ žalobca argumentoval, že v posudzovanom prípade išlo o nezaplatenie druhej časti kúpnej ceny k 30.08.2019 a v zmysle dohodnutej rozvázovacej podmienky došlo aj k zrušeniu zmluvy k 30.08.2019, došlo tak k naplneniu rozvázovacej podmienky. Tvrdil, že zánikom zmluvy zanikajú aj práva a povinnosti z nej, práva a povinnosti z nej už neexistujú, žalovaný si tak na základe zmluvy nemôže nič ponechať, ani prvú časť kúpnej ceny. Zmluva totiž zanikla ako celok. Tvrdil, že dohoda, ktorá by menila režim ustanovený § 457 Občianskeho zákonníka je neplatná, ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, takouto dohodou by sa žalobca vopred vzdával práv, ktoré mu vznikli až v budúcnosti - práva na vrátenie zálohy poskytnutej na základe zmluvy, ktorá je v budúcnosti zrušená. K uvedenému okresný súd uviedol, že neplatnosť vzdania sa budúcich práv na základe dohody podľa § 574 ods.2 Občianskeho zákonníka môže nastať len ohľadom tých práv, ktoré vzniknú na základe zákona alebo zmluvy, alebo iných právnych skutočností, vznik týchto práv je založený obligatórne. Tam, kde zákon umožňuje odchýlnu úpravu; dohodu medzi účastníkmi, ktorou možno určitú úpravu modifikovať alebo vylúčiť, nemožno takúto dohodu kvalifikovať ako dohodu o vzdaní sa budúcich práv a z toho dôvodu za dohodu neplatnú. Ak strany platne uzavreli zmluvu ako výraz svojej slobodnej vôle, platí zásada, že zmluvy sa dodržiavajú, a to aj vtedy, ak by táto zmluva bola pre niektorú zo strán nevýhodná. Kúpna zmluva v danom prípade bola súdom vyhodnotená ako platný právny úkon, nie je možná aplikácia § 457 Občianskeho zákonníka. Žalobca by sa musel vzdať takých práv, ktoré by mohli vzniknúť v budúcnosti a v čase vzdania sa práva ešte neexistovali; ak však žalobca v čase uzavretia zmluvy mal vedomosť, aké sumy sa vzdáva za v zmluve dohodnutých podmienok, napriek tomu zmluvu podpísal, nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca sa vzdal svojho práva. Plnil totiž len platobné podmienky dohodnuté v zmluve, pokiaľ s ním nesúhlasil, nemal zmluvu podpísať a nebol by nimi viazaný.

1.7 Napokon okresný súd ustálil, že dojednanie platobných podmienok sa neprieči dobrým mravom v zmysle ustanovenia § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka.

1.8 Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam okresný súd žalobu zamietol, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného k žalobcovi považoval za irelevantný.

1.9 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 a § 262 ods.1, 2 C.s.p. a nárok na náhradu trov konania priznal v celom rozsahu úspešnému žalobcovi.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, prípadne aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov sčasti k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach tvrdil, že kúpna zmluva bola vypracovaná realitnou kanceláriou, ktorá spolupracovala s portálom, na ktorom žalovaný inzeroval predaj svojho bytu; na predmete zmluvy viazla farcha, o výške ktorej predávajúci kupujúceho včas neinformoval, vedomosť o existencii farchy potvrdili obe zmluvné strany. Skutočnosť, že kúpna zmluva bola riadne uzavretá nespochybňovala v konaní žiadna zo strán. Po uzavretí kúpnej zmluvy to bol žalovaný, ktorý žalobcu oslovil s tým, že uzavrú novú kúpnu zmluvu, ktorá pôvodnú v celom rozsahu nahradí, k rokovaniu o novej kúpnej zmluve došlo prostredníctvom emailových správ, strany sa dohadovali aj na osobnom stretnutí. V tomto čase žalovaný ani nevyzýval žalobcu k zaplateniu druhej časti kúpnej zmluvy, čo potvrdzuje stranami prezentovanú vôľu uzavrieť novú kúpnu zmluvu. Napriek tomu žalovaný žalobcu listom informoval o ukončení procesu uzatvorenia (novej) zmluvy o prevode vlastníctva bytu; následne žalobca od zmluvy odstúpil. Podstatné je, že k prevodu vlastníckeho práva k bytu nedošlo, pôvodná zmluva v znení jej dodatkov sa zrušila nezaplatením kúpnej ceny. Strany sporu sú laikovia, ktorí nerozlišujú medzi výpoveďou zmluvy, odstúpením od zmluvy, neplatnosťou zmluvy a zrušením zmluvy v dôsledku určitej skutočnosti alebo následkom rozvázovacej podmienky.

2.2 Žalobca pritom v žalobe tvrdil, že v súlade s ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka si v takom prípade majú strany vydať to, čo si podľa zrušenej zmluvy plnili a poukazoval na konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi spočívajúce v tom, že žalovaný žalobcu oslovil s požiadavkou na uzavretie novej zmluvy. Žalobca mal tak dôvodne zato, že otázka platenia druhej časti kúpnej ceny bude upravená odlišne a bola deklarovaná vôľa oboch zmluvných strán takúto zmluvu uzavrieť a dospieť k prevodu vlastníckeho práva. Nakoľko žalovaný žalobcu nevyzýval k úhrade druhej časti kúpnej ceny, tento nemal povinnosť uhradiť druhú časť kúpnej ceny, lebo sa dôvodne domnieval, že sa bude hradiť už podľa novej pripravovanej zmluvy. Až následne žalovaný listom informoval žalobcu o tom, že ukončuje proces uzatvorenia kúpnej zmluvy, to však z dôvodu, že žalobca požadoval potvrdenie o veku stavby a zmenu vyhlásenia správcu a že s ním realitná kancelária, ktorá vypracovala pôvodnú zmluvu, nekomunikovala. Žalobca ustálil, že žalovaný sám inicioval uzavretie novej kúpnej zmluvy, ktorý by riešila aj otázku úhrady zvyšku kúpnej ceny a nežiadal plnenie v termíne podľa starej zmluvy, ktorú mal vôľu v celom rozsahu nahradiť. Takýto skutkový stav strany sporu v jeho priebehu potvrdili, sporným podľa žalobcu bolo posúdenie aplikácie ustanovenia § 457 a § 451 Občianskeho zákonníka, prípadne posúdenie konania žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a posúdenie bodu 7.1 písm. b) kúpnej zmluvy ako rozporného s dobrými mravmi; žalobca sa tiež domáhal aplikácie ustanovenia § 574 ods.2 Občianskeho zákonníka.

2.3 Pokiaľ sa žalobca domáhal aplikácie ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka tvrdil, že pokiaľ došlo k zrušeniu pôvodnej kúpnej zmluvy, strany si boli povinné vydať, čo si plnili, takáto reštitučná povinnosť je zakotvená priamo v zákone a naplnenie rozvázovacej podmienky nezapríčinil svojím konaním úmyselne žalobca; jeho konanie bolo následkom aktivít žalovaného a jeho snahy uzavrieť novú kúpnu zmluvu v celom rozsahu nahradzujúcu zmluvu pôvodnú.

2.4 Odvolacom námietkou bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie sa otázkou bezdôvodného obohatenia nezaoberal, išlo pritom o prípad plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Typickým prípadom je naplnenie rozvázovacej podmienky v platnom právnom úkone, z ktorého už jedna zo strán plnila.

2.5 Ak žalobca tvrdil, že bolo možné aplikovať aj ustanovenie § 574 ods.2 Občianskeho zákonníka, zdôraznil, že v danej veci zmluvné strane nemohli upraviť ponechanie prvej časti kúpnej ceny predávajúcemu pre prípad neplatnosti kúpnej zmluvy alebo jej zrušenia, s ohľadom na kogentné ustanovenia § 451, resp. § 457 Občianskeho zákonníka. Pre prípady porušenia zmluvnej povinnosti slúži inštitút zmluvnej pokuty, ktorá v spornej zmluve dohodnutá nebola. Žalobca sa v pozícii kupujúceho vzdal svojho práva, ktoré by vzniklo až v budúcnosti; vzdal sa práva na vydanie plnenia podľa § 451

alebo § 457 Občianskeho zákonníka. To, že suma vyjadrujúca hodnotu takéhoto práva bola v zmluve zadefinovaná neznamena, že právo, ktorého sa žalobca ako kupujúci vopred vzdal, už existovalo; v čase vzdania sa práva ešte toto právo neexistovalo a ani existovať nemohlo; vzniklo až zrušením pôvodnej kúpnej zmluvy; márnym uplynutím lehoty na zaplatenie kúpnej ceny.

2.6 Odvolateľ napokon poukázal na svoj názor, že platobné podmienky boli dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonnými ustanoveniami a samotné konanie žalovaného spočívajúce v iniciatíve nahradiť pôvodnú zmluvu novou a následne jej neuzavretie a ponechanie si časti kúpnej ceny možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

2.7 Žalobca v odvolaní taktiež namietal niektoré závery súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o konštatovanie, že obsah pôvodnej zmluvy bol stratám zmluvy dostatočne určitý a zrozumiteľný; súd nesprávne konštatoval, že žalovaný platne odstúpil od zmluvy keď on sám považoval pôvodnú zmluvu za neplatnú; nie je pravdou, že žalobca dal podnet na zmenu zmluvy a žalovaný neovplyvnil splnenie podmienky.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval odvolacie tvrdenia žalobcu za zavádzajúce. Žalovaný informoval žalobcu o ťarche, informoval ho o približnej výške ťarchy už pri ohliadke bytu. Žalovaný tiež tvrdil, že to bol žalobca, ktorý maril naplnenie zmluvy tým, že namiesto toho, aby zaplatil druhú časť kúpnej ceny, začal klásť ultimáta a vnucovať mu nové komplikované dodatky ku zmluve. Predloženú novú kúpnu zmluvu žalobca upravil tak, že ju žalovaný odmietol podpísať. Za podstatné považoval to, že vykonané právne úkony sú platné, k zrušeniu zmluvy došlo na základe rozvázovacej podmienky; dôvodom, pre ktorý sa stala zmluva neplatnou, bolo porušenie povinnosti žalobcu zaplatiť druhú časť kúpnej ceny; čo sa udialo následne, je irelevantné. Snaha ponúknuť žalobcovi novú zmluvu bola prejavom ochoty žalovaného, od tejto ochoty upustil, ako zistil obsah upravenej novej zmluvy.

3.1 Podľa názoru žalovaného nebolo podstatné, ako si sankciu za nesplnenie zmluvy nazvali, ide o zmluvnú pokutu, Rozvázovacia podmienka aj sankcia za jej naplnenie sú v zmluve jasne a zrozumiteľne uvedené; žalobca uviedol, že si bol vedomý, že mu plynie lehota na splnenie rozvázovacej podmienky. Nebolo možné uplatniť nárok na vrátenie plnenia, rozvázovacia podmienka aj sankcia neodporujú žiadnemu zákonu. Ak žalobcu nevyzýval na zaplatenie druhej časti kúpnej ceny bolo to logické, žalobca sa odmietol riadiť platne uzavretou kúpnu zmluvou a snažil sa žalovanému vnútiť nové podmienky, s ktorými žalovaný nesúhlasil.

3.2 Pokiaľ došlo k vypusteniu bodov 9.5. a 9.6 zmluvy, týmito sa práve žalovaný vzdal svojej výhody, nakoľko žalobca mu tvrdil, že sú na jeho ochranu. Žalovaný im nerozumel a preto sa rozhodol ich zo zmluvy vypustiť, takéto konanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca sám nikdy neuviedol, že niečomu v zmluve nerozumie; žalovaný považoval zmluvu za spornú len dovtedy, kým v nej boli body 9.5 a 9.6. Žalobca sám pred súdom potvrdil, že mu zmluva bola jasná. Je nepravdivé, že žalovaný inicioval zmenu zmluvy, naopak, žalobca mu v mailoch kládol ultimáta na zmeny platnej zmluvy, s ktorými žalovaný nesúhlasil.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení (replika) zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Nesúhlasil s vyjadrením žalovaného, že prvá časť kúpnej ceny je zmluvnou pokutou; tento argument ani nebol predmetom dokazovania. Zotrval tiež na skutkových tvrdeniach ako ich uviedol v podanom odvolaní, a teda, že vedomosť o výške ťarchy nemal; bol to žalovaný, ktorý inicioval uzavretie novej zmluvy, ktorá mala nahradiť pôvodnú.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení (duplika) zotrval na dovtedajších vyjadreniach, chronologicky popísal okolnosti ohľadne uzavretia kúpnej zmluvy a ďalšej komunikácie so žalobcom. On odmietol pristúpiť k novej zmluve na základe úprav žalobcom vykonaných, je nepravdivé tvrdenie, že by on špekulatívne alebo zavádzajúco zmenil názor. Ak žalobca tvrdil, že nezaplatil z dôvodu, že existovala dohoda na novej zmluve, žalovaný zdôraznil, že platná zmluva najprv zanikla na základe rozvázovacej podmienky z viny žalobcu a až potom žalovaný prišiel s návrhom novej vyváženej jasnej a zrozumiteľnej zmluvy. Zotrval tiež na konštatovaní, že sankcia bola v zmluve jasne definovaná a zrozumiteľná; žalobca si bol vedomý, že mu končí lehota na zaplatenie druhej časti kúpnej ceny.

6. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania.

7.1 Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie správne právne posúdil. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu považoval za vecne správne a dostatočne odôvodnené; súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán sporu. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

9. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Právne závery sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

9.1 V prejednávanej veci sa žalobca pôvodne žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.000,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.000,-Eur od 10.09.2019 do zaplatenia. Zo žaloby vyplýva, že žalobca uplatnil nárok z dôvodu, že od zmluvy uzatvorenej so žalovaným platne odstúpil, čím došlo k zániku zmluvného vzťahu a z toho dôvodu uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.000,-Eur ako prvej časti kúpnej ceny podľa zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.08.2019. Nárok na zaplatenie sumy 1.000,-Eur s príslušenstvom v žalobe právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

9.2 Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na závere, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu uzavretá dňa 21.08.2019 je zmluvou platnou, dôvody vyslovenia absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy nezistil a ani strany sporu netvrdili, že by zmluvu o prevode vlastníctva k bytu platne neuzavreli. Ak keď podľa názoru odvolacieho súdu niektoré ustanovenia zmluvy sú vzájomne si odporujúce („...zmluva sa ruší, je neplatná...“), aj odvolací súd uprednostnil preferenciu výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti, ktorá vyplýva aj zo záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovených v náleze sp.zn. I.ÚS 640/2014, v ktorých konštatoval, že: „Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jej neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii v prospech platnosti a nie neplatnosti právneho úkonu“. Zo zmluvy v znení jej dodatkov jasne vyplýva vôľa účastníkov zmluvy na jednej strane previesť a na strane druhej nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam riadne špecifikovaným v čl.I zmluvy za vzájomne dohodnutú cenu, spolu 16.500,-Eur; s tým, že splatnosť kúpnej ceny bola dohodnutá v dvoch splátkach, jednej vo výške 1.000,-Eur v deň podpisu zmluvy (21.08.2019) a druhej časti kúpnej ceny vo výške 15.500,-Eur do 28.08.2019 na bankový účet predávajúceho. Žiadna zo strán sporu a zároveň účastníkov zmluvy túto vôľu previesť a nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti nespochybnila ani pred začatím sporu, v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a v konečnom dôsledku ani v odvolacom konaní.

9.3 Zmluva pre účely posúdenia jej platnosti podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne presne stanovuje výšku ceny za predmet zmluvy (celková kúpna cena za predmety kúpny 16.500,-Eur); z toho je 1000,-Eur cena za zariadenie bytu - nábytok a spotrebiče a 15.500,-Eur je cena za nehnuteľnosť. Účastníci zmluvy si dohodli aj podmienky splatenia kúpnej ceny a to práve v zospornených ustanoveniach čl. VII., bod 7.1.písm. a) a bod 7.1. písm. b). Uvedené ustanovenia vyhodnotil súd prvej inštancie ako dostatočne určité a zrozumiteľné nielen vo vzťahu k výške prvej časti kúpnej ceny (1.000,-Eur) a druhej časti kúpnej ceny (15.500,-Eur); podľa odvolacieho súdu sú dostatočne určité a zrozumiteľné aj vo vzťahu k splatnosti prvej a druhej časti kúpnej ceny a teda ku dňu podpisu kúpnej zmluvy (prvá časť kúpnej ceny) a do 28.08.2019 (druhá časť kúpnej ceny). Podstatné pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku je, že účastníci zmluvy jej podpisom prejavili vôľu byť viazaný aj ustanovením, ktoré definuje prípad, za splnenie ktorého prvá časť kúpnej ceny ostáva predávajúcemu. Je zmluvne ustanovené, že prvá časť kúpnej ceny ostáva predávajúcemu, ak druhá časť kúpnej ceny nebude uhradená v stanovený termín zo strany kupujúceho; resp. ak druhá časť kúpnej ceny nebude pripísaná na bankový účet predávajúceho do 30.08.2019. Zmluvná voľnosť účastníkom zmluvy nebránila takto sa dohodnúť, vo vzťahu k účastníkom zmluvy ani z jednej strany nejde o dodávateľa, čím by zmluva nadobudla (aj) spotrebiteľský charakter, v ktorom prípade by súd vhodnosť takéhoto zmluvného ustanovenia posudzoval inak.

9.4 V súvislosti s nezaplatením druhej časti kúpnej zmluvy jej účastníci vyjadrili ako následok formuláciu „zmluva sa ruší, je neplatná“ a zároveň následkom nezaplatenia druhej časti kúpnej zmluvy riadne a včas je to, že prvá časť kúpnej ceny (vyčíslená na sumu 1.000,-Eur) ostáva predávajúcemu. Uvedené ustanovenie vo vzťahu k viazanosti zmluvou súd prvej inštancie právne posúdil ako rozvázovacia podmienka, tento záver odvolateľ v podanom odvolaní nenapadol. Tvrdil iba, že v takom prípade bolo potrebné aplikovať niektoré z ustanovení § 451, § 457 a § 574 ods.2 Občianskeho zákonníka.

10. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 451, z neho vyplýva povinnosť toho, kto sa bezdôvodne obohatí, obohatenie vydať. Medzi skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník zaraďuje plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol; skutočne môže ísť aj o prípady, keď právny dôvod dodatočne odpadol splnením rozvázovacej podmienky. V danom prípade podľa názoru odvolacieho dôvodu ale nejde o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného; účastníci zmluvy sa totiž dohodli, že nesplnením povinnosti zaplatiť druhú časť kúpnej ceny sa zmluva ruší (rozvázovacia podmienka) a zároveň sa pre taký prípad dohodli, že (zaplatená) prvá časť kúpnej ceny ostáva predávajúcemu. Právne v súvislosti so splnením rozvázovacej podmienky nastupuje ako právny následok skutočnosť, že predávajúci nie je povinný vrátiť kupujúcemu prvú časť už zaplatenej kúpnej ceny. Zmluvná voľnosť takémuto ustanoveniu zmluvy nebránila; rozvázovacia podmienka má v danom prípade vplyv na záväzok predávajúceho previesť na kupujúceho predmet kúpnej zmluvy a záväzok kupujúceho predmet kúpy prevziať ako aj na záväzok kupujúceho zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Naplnenie rozvázovacej podmienky nemá vplyv na oprávnenie predávajúceho ponechať si časť zaplatenej kúpnej ceny, ktoré oprávnenie si práve pre takýto prípad účastníci zmluvy dohodli. Navyše, odvolací súd poznamenáva, že tento zmluvne dohodnutý záväzok sa s inštitútom občianskeho práva najviac približuje zákonným ustanoveniam o zmluvnej pokute, ktorá sa dojednáva pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti (tu zaplatenie kúpnej ceny riadne a včas), zo zmluvy vyplýva aj výška nároku, ktorú si predávajúci pre prípad nezaplatenia kúpnej ceny a ktorý je v jeho dispozícii, môže v dôsledku porušenia zmluvných povinností kupujúcim ponechať.

10.1 Aplikáciu ustanovenia § 457 dôvodná nebola. Strany v konaní sa vyslovenia neplatnosti zmluvy, čo aj v rámci predbežného právneho posúdenia nedomáhali; súd prvej inštancie žiaden z dôvodov absolútnej neplatnosti zmluvy nezistil. Plnenie, ktoré si žalobca v spore uplatnil je plnenie, ktoré sa síce do dispozície žalovaného dostalo v súvislosti s plnením kúpnej ceny (prvá časť kúpnej ceny), dôvodne si ho ale žalovaný uplatňuje ako následok nesplnenia zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu riadne a včas, v dôsledku ktorého konania bola naplnená (aj) rozvázovacia podmienka a zároveň žalovanému vznikol nárok ponechať si už zaplatenú časť kúpnej ceny; splnením rozvázovacej podmienky stratil právny úkon - zmluva o prevode vlastníckeho práva účinnosť (nie platnosť); strany zmluvy neboli viac viazané povinnosťou zaplatiť ostávajúcu časť kúpnej ceny (kupujúci), resp. previesť vlastnícke právo (predávajúci). Práve v dôsledku splnenia rozvázovacej podmienky vzniklo žalovanému ako predávajúcemu, z dôvodov vyššie uvedených, právo ponechať si časť zaplatenej kúpnej ceny, vo výške v zmluve špecifikovanej.

10.2 Odvolací súd napokon uvádza, že nebol dôvod ani na aplikáciu ustanovenia § 574 ods.2 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca tvrdil, že sa mal vzdať práva na vydanie plnenia podľa § 451 resp. § 457 Občianskeho zákonníka, takéto právo s prihliadnutím na vyššie uvedené, mu vo vzťahu k uplatnenému nároku nevzniklo.

10.3 Podstatné je, že žalobca si musel byť v čase uzatvorenia zmluvy vedomý svojich povinností (okrem iného zaplatiť kúpnu cenu riadne a včas) ako aj následkov, ktoré boli s nesplnením zmluvných povinností splnené. Zmluvné strany v zmluve vyjadrili vôľu byť ňou viazané za podmienky zaplataenia kúpnej ceny riadne a včas. Bol to žalobca, ktorý mohol plnením druhej časti kúpnej ceny odvrátiť následky spojené s jej nezaplatením, v konaní nepreukázal, že by žalovaný súhlasil s oneskoreným zaplataením kúpnej ceny. Nemožno dôvodne argumentovať, že žalovaný žalobcu k riadnemu zaplataeniu kúpnej ceny (z dôvodu rokovania o novej kúpnej zmluve) nevyzýval; táto povinnosť riadneho a včasného plnenia žalobcovi vyplývala z riadne a platne uzavretej zmluvy. Aktivita bola v tomto smere na žalobcovi, ktorý riadne splnenie svojich povinností a ani prípadný súhlas žalovaného s omeškaným plnením nepreukázal. Ani odvolací súd tak konanie spočívajúce v iniciatíve nahradit' pôvodnú zmluvu zmluvou novou nepovažoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ žalobca mal možnosť svoju zmluvnú povinnosť splniť. Ak k novácii zmluvy nedošlo, účastníci pôvodnej zmluvy boli jej ustanoveniami viazaný a právnych následkov vyplývajúcich zo zmluvných ustanovení si museli byť vedomí.

11. V tvrdenom rozpore s dobrými mravmi nie je ani ustanovenie zmluvy o platobných podmienkach; takéto zmluvné ustanovenie nie je ničím neobvyklým. Uvedené ustanovenie, niekedy dohadované ako zmluvná pokuta, prípadne rezervačná záloha, má za účel ochrániť predávajúceho pred prípadným špekulatívnym zámerom kupujúceho, aby sa predaj bezdôvodne neblokoval. Vstupom do rokovaní a najmä po uzavretí zmluvy o kúpe nehnuteľností predávajúci často ani nemôže rokovať s iným záujemcom o kúpu nehnuteľnosti, v súvislosti s uzatváraním zmluvy často vznikajú (aj) predávajúcemu pomerne značné výdavky. Suma 1.000,-Eur sa v takomto prípade nejaví byť v rozpore z dobrými mravmi s prihliadnutím na jej výšku a dohodnutú kúpnu cenu.

11.1 Odvolací súd napokon reagujúc na tvrdenia strán sporu konštatuje, že v danom prípade špekulatívne správanie nezistil na strane žiadneho z účastníkov zmluvy. Vzájomné nedorozumenia účastníkov zmluvy skôr vidí v ich vzájomnej extrémnej nedôvere, laickom prístupe, spôsobe komunikácie (mail, sms) a spôsobe uzatvárania zmluvy a jej dodatkov (poštou). Nič to ale nemení na tom, že strany sporu platne uzavreli zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ktorá obsahovala okrem iného aj spôsob zaplataenia kúpnej ceny a následky spojené s jej nezaplataením riadne a včas. Napriek rokovaniam účastníkov k zmluve k uzavretiu novej zmluvy a nahradeniu prv uzatvorenej zmluvy nedošlo. Z toho dôvodu boli strany sporu viazané pôvodnou zmluvou, vrátane následkov spojených s nezaplataením kúpnej ceny riadne a včas.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie nepovažoval uplatnený nárok za dôvodný.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažujúc podané odvolanie za dôvodné, postupom podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, aplikujúc zásadu úspechu v spore, keď žalovanému v celom rozsahu úspešnému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal v rozsahu 100%. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. odvolací súd nezistil.

15. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že po vydaní napadnutého rozhodnutia okresného súdu právna zástupkyňa oznámila zmenu priezviska žalobcu z dôvodu uzavretia manželstva, pripojila dôkaz

preukazujúci uvedenú skutočnosť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalobcu v záhlaví tohto rozsudku označil aktuálnym priezviskom žalobcu.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).